

MOSHE'S GREATEST MOMENT: Negotiating with Reuven and Gad
Zvi Grumet

במדבר לב

Setting the scene	(א) ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצים מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: (ב) ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: (ג) עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה וישבם ויבו ובעו: (ד) הארץ אשר הכה ידוד לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ט
The request	(ה) ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן:
Moshe's initial response	(ו) ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם לבאו למלחמה ואתם תשבו פה: (ז) ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם ידוד: (ח) כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדוש ברנע לראות את הארץ: (ט) ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם ידוד: (י) ויחר אף ידוד ביום ההוא וישבע לאמר: (יא) אם יראו האנשים העלים ממצרים מבו עשירים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: (יב) בלתי קלב בן פנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי ידוד: (יג) ויחר אף ידוד בישראל וינגעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני ידוד: (יד) והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף ידוד אל ישראל: (טו) כי תשובו מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לکل העם הזה: ט
The proposal	(טז) ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: (יז) ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישובי הארץ: (יח) לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: (יט) כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: פ
Moshe's response	(כ) ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני ידוד למלחמה: (כא) ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני ידוד עד הורישו את איביו מפניו: (כב) ונכבשה הארץ לפני ידוד ואחר תשבו והייתם נקיים מידוד ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני ידוד: (כג) ואם לא תעשו כן הנה חטאתם לידוד ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: (כד) בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו:
The proposal (take 2)	(כה) ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: (כו) טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: (כז) ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני ידוד למלחמה כאשר אדני דבר:
Moshe's response	(כח) ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: (כט) ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני ידוד ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: (ל) ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען:
The proposal (take 3)	(לא) ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר ידוד אל עבדיך כן נעשה: (לב) נחנו נעבר חלוצים לפני ידוד ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן:
Moshe's response	(לג) ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיוח מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשו הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:
Action	(לד) ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת עלער: (לה) ואת עטרת שופן ואת יעזר וינגבה: (לו) ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: (לז) ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קרזתים: (לח) ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: (לט) וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: (מ) ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: (מא) ויאיר בן מנשה הלד וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות

MOSHE'S GREATEST MOMENT: Negotiating with Reuven and Gad
Zvi Grumet

זַאִיר : (מב) וְנִבַח הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת קַנָּת וְאֶת בְּנֵי תִיָּה וַיִּקְרָא לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ :

MOSHE'S GREATEST MOMENT: Negotiating with Reuven and Gad
Zvi Grumet

Evidence

במדבר פרק לד

(יג) ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר נתת לנו אתה בגורל אשר צוה יקוק לתת לתשעת המטות וחצי המטה: (יד) כי לקחו מטה בני ראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: (טו) שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרח:

More Evidence

דברים פרק ג

(יב) ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנו וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: (יג) ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארזב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: (יד) ואיר בן מנשה לקח את כל חבל ארזב עד גבול הגשורי והמעבתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות ואיר עד היום הזה: (טו) ולמכיר נתתי את הגלעד: (טז) ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנו תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון:

The sequel

יהושע פרק כב

(א) אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: (ב) ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יקוק ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: (ג) לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יקוק אלהיכם: (ד) ועתה הניח יקוק אלהיכם לאחיהם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יקוק בעבר הירדן: (ה) רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יקוק לאהבה את יקוק אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: (ו) ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: **ד**

(ז) ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם <מעבר> בעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: (ח) ויאמר אליהם לאמר בנקסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם: **ה**

(ט) וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען לקחת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר נאחזו בה על פי יקוק ביד משה: (י) ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: (יא) וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: (יב) וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: **ו**

(יג) וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: (יד) ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: (טו) ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: (טז) כה אמרו כל עדת יקוק מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יקוק בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביקוק: (יז) המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יקוק: (יח) ואתם תשובו היום מאחרי יקוק והיה אתם תמרדו היום ביקוק ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: (יט) ואף אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יקוק אשר שכן שם משכן יקוק והאחוזו בתוכנו וביקוק אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יקוק אלהינו: (כ) הלוא עכו בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: **ז**

(כא) ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: (כב) אל אלהים יקוק אל אלהים יקוק הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביקוק אל תושיענו היום הזה: (כג) לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יקוק ואם להעלות עלי עולה ומנחה ואם לעשות עלי זבחי שלמים יקוק הוא יבקש: (כד) ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליקוק אלהי ישראל: (כה) וגבול נתן יקוק בינו ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביקוק והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יקוק: (כו) ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: (כז) כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דורותינו לאחרינו לעבד את עבדת יקוק לפני בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביקוק: (כח) ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יקוק אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו ובניכם: (כט) חלילה לנו ממנו למרד ביקוק ולשוב היום מאחרי יקוק לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יקוק אלהינו אשר לפני משכןנו:

MOSHE'S GREATEST MOMENT: Negotiating with Reuven and Gad
Zvi Grumet